

El gang del carrer Norton

Possible exercici pràctic per a la classe.

Extret de R. Mucchielli, "La dynamique des groupes", Editions ESF. París. 1968.

- - - - -

Llegireu tot seguit una descripció (basada en el llibre de Whyte "Street Corner Society") de l'existència d'una banda, el "gang del carrer Norton".

L'exercici consisteix:

1er. A deduir d'aquestes observacions, un mapa de les relacions d'influència a l'interior del grup, és a dir:

- qui és el líder? qui són els seus lloctinents?
- com s'organitzen jeràrquicament els altres membres els uns en relació als altres i en relació al sub-grup de comenament?

2on. A definir les característiques del lideratge en aquesta forma particular d'autoritat que és la d'un cap de banda.

- - - - -

El gang del carrer Norton, anomenat així perquè els seus membres es trobaven en una cantonada d'aquest carrer, estava compost per 13 joves: Alec, Angelo, Carl, Danny, Doc, Frank, Fred, Joe, Long John, Lou, Mike, Nutsy i Tommy. De petits havien viscut al mateix barri i havien anat junts a l'escola. Molts d'entre ells havien estat membres d'una banda d'adolescents. Els més grans: Doc, Nutsy i Mike tenien 29 anys; Tommy, el més jove, en tenia 20. Només dos d'entre ells tenien feina: Carl i Tommy (obrers en una manufactura); els altres eren en l'atur habitual o ocasional. Danny i Mike tenien una sala de jocs prop de la cantonada del carrer.

Doc, aburet, vingué el primer al carrer Norton. Nutsy, Frank, Joe, Alec, Carl i Tommy, vells companys, varen reunir-se amb ell. Angelo, Fred i Lou vingueren tot seguit. Danny i Mike varen arribar

a causa de la seva comú amistat amb Doc, i a causa de l'emplaçament del seu local. Long John seguí Danny i Mike, i a través d'ells s'apropà a Doc.

En el moment de la seva plena constitució, el grup havia creat la seva pròpia organització. En primer lloc hi havia els hàbits, les reunions tenien lloc al carrer Norton. A la cafeteria, sempre la mateixa, cadascú tenia la seva taula i el seu lloc. Els dissabtes el vespre jugaven tots a boles (bitlles). Quan Doc presentava necessitat d'actuar entre els altres membres del grup, en parlava primer amb Mike i Danny, i algunes vegades amb Long John. Si la decisió venia de Long John, ningú no la seguia, no tenia influència sobre el grup. Si venia de Mike i de Danny, passava a Nutsy i, mitjançant aquest, embarcava Frank, Joe, Alec així com Carl i Tommy que anaven alegrets. Si la decisió venia de Danny, podia passar a Angelo i arrossegar els altres Fred i Lou. Però Doc tenia també influència directament sobre Nutsy i sobre Angelo. Per descomptat, si Tommy tenia una idea per una acció a emprendre, aquesta idea podia arribar a Doc passant per Carl i Nutsy.

Tommy, com Alec i Lou tenien en el grup l'estatus més baix. Doc posseïa l'estatus més elevat. Mike i Danny tenien molt prestigi i influència, tenien un status just sota el de Doc. Mike i Danny tenien una sala de joc. Encara que això els impedia d'assistir a les reunions tan sovint com Doc, això els conferia prestigi: eren "homes de negocis", els altres uns pelats.

Doc, Mike i Danny eren més ben considerats que els altres membres de la banda per les bandes perifèriques. Tots tres eren famosos per la seva habilitat en les baralles i discussions. Doc, particularment, se'n sortia bé de tota discussió.

Long John tenia una posició especial: tenia poca influència sobre la resta del grup i no era seguit, però era ben acollit entre

líders. Sempre els donava suport.

Si el líder no era present, el gang queia en una divisió interna que oposava els amics de Nutcy als d'Angelo. Quan el líder hi era, la situació era radicalment diferent i el grup es reunificava, la conversa era amb participació de tots i l'acció continuava. Si un membre del grup començava a parlar, s'aturava en el moment que el cap no l'escoltava i reprenia la paraula des del moment que era novament atés. Les comunicacions eren centrades en el cap tan si parlava tot el grup com si es tractava d'un tête-a-tête. Els comparses anaven a explicar-li els seus problemes i confidències. Era més ben informat que ningú sobre tot el que succeïa a la banda. Quan al sí del gang sorgia una baralla o un problema, ell en coneixia les causes i es trobava en la millor posició possible per a calmar-la, car cada adversari anava a ell amb la seva versió deganant el seu judici i arbitratge. Malgrat tot, ha d'ésser ferm i just fins i tot amb els seus amics preferits ja que tots els comparses no es senten estretament lligats a la seva persona. Ell és qui generalment pren les decisions d'acció del grup i hom espera que les prengui. Els altres suggereixen, però han de rebre la seva aprovació per a que l'acció es dugui a terme. Les seves decisions segueixen procediments definits, el cap deté l'acció del grup i en parla primer amb els seus lloc-tinents. Finalment, la posició del líder depèn del valor reconegut a les seves decisions. Està "bé" quan aquestes decisions són tal com el grup les espera i les accepta. Els comparses de la part inferior de "l'escalafó" poden desviar-se de les normes del grup amb un risc relativament menor. El cap no s'ha pot permetre.

- - - - -